

Genopretning af grundvandsafhængig natur: Potentialer og virkemidler

Dagmar Kappel Andersen, biolog ph.d.

De danske lavbundslande er i meget stort omfang blevet drænet og afvandet med grøfter og dermed nyttiggjort til tørveskær, høslæt, græsningsarealer og dyrkningsjord, hvor det har været muligt. Det har efterladt de fugtige arealer med ændret hydrologi og forhøjet næringstilgængelighed. Som følge heraf er en meget stor andel af den våde og fugtige natur, heriblandt den grundvandsafhængige natur, enten gået helt tabt eller er forarmet i sin nuværende tilstand. Det skyldes, at de vigtigste økologiske forudsætninger særligt de rette hydrologiske forhold (udstrømmende grundvand) i kombination med lav næringstilgængelighed ikke længere er til stede. Potentialitet for genopretning eller forbedring af forholdene i eksisterende eller tidligere grundvandsafhængig natur afhænger af de eksisterende forhold, samt af i hvilket omfang der er mulighed for at genoprette en naturlig hydrologi.

I dette oplæg præsenteres eksempler på, hvordan potentialitet for genopretning af levesteder for specifikke grundvandsafhængige arter og naturtyper kan vurderes baseret på nuværende og historiske data og kort. Det præsenteres, hvordan forskellige typer af restaureringstiltag, der er gennemført i ådalene de seneste årtier kan forventes at påvirke den grundvandsafhængige natur, samt hvilke virkemidler, der formodes at have det største potentialitet for at genoprette naturlig hydrologi og dermed kan tages i anvendelse for at forbedre de økologiske forhold.